

6 Юний, имаме дневка въ с. Водоладъ. Дружинитѣ се расположиха при самото село на бивуакъ. За да се избѣгнатъ неприятноститѣ и жалбитѣ отъ страна на селенитѣ, заповѣдано бѣ опълченцитѣ да се не пущатъ въ село.

По горѣ бѣхъ казалъ, че опълченцитѣ — Сърби не оправдаха покровителството на началството си. Ето въ що състоеше работата: галенитѣ на офицеритѣ дѣца — Сърбитѣ, като видѣха, че началството се обхождаше съ тѣхъ по добръ и по снисходително, отъ колкото съ Българитѣ, вирнаха глава. Тѣ до толкова се бѣха забравили, щото почнаха да претендиратъ: всичкитѣ Сърби и Старо-Сърбиянци и Черногорци да се сведатъ въ една дружина, която да се командува отъ началници — Сърби, избрани измежду тѣхъ.

— На Българитѣ, миналата година, въ Сърбско-Турската война се разрѣшаваше, казваха тѣ, да организиратъ отдѣлни Български отряди. Защо намъ сега да не ни позволяватъ същото? Но тѣзи претенции се исказваха въ такава форма, щото не можаха да се смятратъ за сериозни; обаче, когато опълчението бѣ пристигнало въ с. Водоладъ, Сърбитѣ поискаха да се отдѣлятъ отъ Българитѣ и да имъ се назначатъ началници измежду тѣхъ, въ противенъ случай, нѣмало да се покоряватъ на началството. Но този пътъ началството погали своитѣ любимци — инициаторитѣ съ пръчки по голо. . . Слѣдъ подобенъ расхладителенъ душъ, Сърбитѣ се поуспокоиха, но за туй почнаха да бѣгатъ и, въ едно кжсо врѣме, тѣ почти всичкитѣ избѣгаха. Само Черногорцитѣ и нѣкои отъ Старо-Сърбиянцитѣ останаха въ опълчението. Най интересното въ случая съ Сърбитѣ бѣ това, че нѣкои отъ гда офицеритѣ открито се исказваха въ тѣхна полза.

— Въ началото на Сърбско-Турската война въ Сърбия се позволяваше, казваха тѣ, на разни Български воеводи да организиратъ Български чети, които впоследствие се събраха и организираха единъ Български отрядъ, та защо сега да се не позволи на Сърбитѣ същото? А когато наказаха главнитѣ винов-